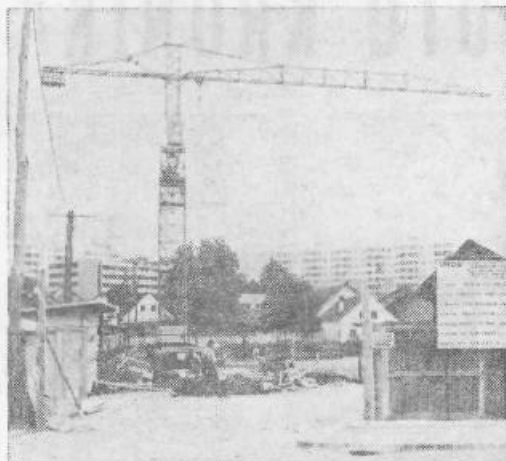

V Dravljah gradijo novo poštno poslopje

V Dravljah so pred tremi meseci začeli graditi novo poštno poslopje, v katerem bo tudi velika telefonska centrala. Gradnja je v polnem zamahu, saj je izvajalec del — grosupeljski Imos — obljubil, da bo stavba dokončana v dvaindvajsetih mesecih, se pravi leta 1981, ko bodo začeli montirati tudi rajonsko avtomatsko telefonsko centralo tipa Metaconta 10C, ki jih v sodelovanju z znano belgijsko tovarno telekomunikacijske opreme izdeluje kranjska Iskra. Centrala bo imela končno zmogljivost 20.000 telefonskih priključkov in bi morala biti po načrtih končana leta 1982. Tudi sama pošta ne bo nič manjša, saj je predvideno, da bo v njej delalo pri okencih dvajset delavcev in delavk, pismonoš bo kar trideset. Stavba bo zavzemala malo manj kot dva tisoč kvadratnih metrov prostora in bo imela dve etaži. Gre za eno največjih naložb na območju Podjetja za PTT promet Ljubljana in tudi celotne Slovenije, zato ni čudno, da je predračunska vrednost same stavbe kar štiri milijarde starih dinarjev, opreme za montažo centrale pa kar osem milijard. Ker pa cene tovrstne opreme skokovito naraščajo, je pričakovati, da bo dejanska cena še nekoliko višja.

Pošta in centrala v tem delu Ljubljane sta prav gotovo nujno potrebni, če upoštevamo, da se šišenski predel širi prav v dravelsko smer, stanovanjski stolpci rastejo kot gobe po dežju in že danes so poštne in telefonske

zmogljivosti na tem območju premajhne. Posebej pereče je stanje v telefoniji, kar sicer ni značilno zgolj za Šiško in samo Ljubljano, zato v Dravljah pravkar montirajo kontejnersko telefonsko centralo, ki bo narejen v septembru ali začetku oktobra. Kontejner s tisoč telefonskimi priključki bo vsaj delno zapolnil vrzeli v telefoniji.

V podjetju za PTT promet Ljubljana upajo, da med gradnjo ne bo prišlo do nepredvidenih težav in da se bodo dobavitelji držali dogovorjenih rokov dobave opreme, kajti zavdajo se odgovorne naloge, ki so si je zadali. Nov poštni objekt in že obstoječe zmogljivosti bi po predvidevanjih morale zadostiti potrebam po PTT storitvah v tem delu Ljubljane. Postaviti pa bo potrebno še kabelsko omrežje in naprave, ki bodo omogočale takojšen začetek obratovanja nove poštne stavbe. Poudariti pa velja, da predstavlja pošta in centrala v Dravljah le kamenček v mozaiku investicijskih naporov ljubljanskih »petetejcev«, ki pokrivajo območje v trikotniku od Kočevja do Vrhnike in Domžal.

S. L.

Golaž »Brko«

1/2 kg svinjskih rebrc, 250 gr mesnate slanine, peteršilj, 250 gr mesa goveje-ga ali svinjskega, 4 krompirje, 4 čebule, olje, poper, vegeta, kisla smetana.

Rebra dobro operemo, da niso preveč slana, po polurnem kuhanju dodamo meso in krompir, zrezan na debele kose, še kuhamo in počasi dodajamo vodo. Potem dodamo olje, poper, vegeto in malo prežganja, v katerem je prepražena čebula. Prelijemo s kisló smetano.

Zapečene palačinke

Potrebujemo 1 liter mleka, 5 jajc, moko, 300 gr mletih orehov, sladkor, marmelado, še eno jajce in pol litra mleka.

Jajca dobro zmešamo, dodamo mleko in moko po potrebi, da ni testo pregosto. Iz te mase pečemo palačinke. Spečene namažemo z marmelado, potresemo z orehi in sladkorjem, zavijemo in damo v pekač. Preko prve vrste potresemo orehe in sladkor, nato naložimo še eno plast palačink in na koncu zmešamo jajce s pol litra mleka in jajcem, prelujemo čez palačinke in pečemo v pečici 15 minut.

Mlad piščanec v vinski omaki

Prepražimo piščančeve dele s slanino in večjo količino narezane čebule. Večkrat polijemo z juho. Ko je meso mehko, dodamo 1 dcl belega vina in ko omaka zavre, jo precedimo in damo na mizo v posebni posodi. Kosom piščanca pa dodamo še malo graha, koščke korenčka in ponudimo s pire krompirjem.

Vzemi si čas, ne življenje

Vse do pred kratkim je bila na kolesarski stezi na novi Celovški cesti nasproti Avtomontaze takale zanimiva in seveda dokaj nevarna luknja. Podnevi je še nekako šlo, saj so jo kolesarji lahko opazili, ponoči, ko so, kot pač pravi star ljudski rek, vse krave črne, je bilo pa bolj žalostno. Nekaj ne ravno mlilih padcev je kolesarje, pa tudi mopediste, ki morajo prav tako voziti po stezi, opozorilo na luknjasto pomanjkljivost naše najmodernejše mestne magistrale. Z mnogo sreče pa so kolesarji in mopedisti tik pred jesenjo le dočakali pravi kovinski pokrov nesrečne luknje.

Ali je bilo res potrebno tako po nepotrebnem izzivati nesrečo?

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu SRS

*1x dnevnik
malega
Piškar-jav*

Seeda

Moj ate je pa res od sile. Je včeraj zvedel, da bodo danes odprli novo trgovino v naši soseski in to že ob sedmih zjutraj. »No vidiš, sedaj bomo imeli čisto blizu do trgovine. Kako bo fajn. Nič več ne bo dolge hoje do trgovine in nazaj,« je veselo razlagal. Zjutraj me je navsezgodaj vrgel pokonci in že sva hitela v trgovino.

Toda, glej ga zlomka. Vhodna vrata so bila še zaprta, pred njimi pa se je že drenjalo nekaj prav tako vnetih kot midva z atetom. Potem je prišlo nekaj tovarišev, ki naj bi, vsaj tako je kazalo, odprli trgovino. Pa ni bilo nič. So namreč ugotovili, da manjka zastava in so poslali delavca, da jo razvije. Pa je imel revež prekratko lestev in je moral še po eno. Nato je postavil eno na drugo in ko je končno le obesil trobojnico, bi skoraj štrbunknil v globino, se pravi na tla. Lojtri sta se namreč postavili poprek in če možakar ne bi bil dovolj spreten, bi jutri lahko brali v časopisu: »Pri obešanju zastave je omahnil...«

Nato je prišlo še nekaj tovarišev, ki so se strumno pri zadnjih vratih napolili v trgovino. Sem rekel atetu, da pojdiva še midva, pa je rekel, da se to ne spodobi. Potem so oni tovariši veselo hodili po trgovini, gledali po policah, nakar so si ogledali še bife in konkretno ugotovili, če imajo v steklenicah res pristni konjak in vinjak. Ate je rekel, da je to že preveč, da nas takole vlečejo za nos, ko so oni notri končno le začeli. Najprej je nekdo bral govor, nato so prerežali vrvice, nato so izročili ključe, vrata pa so še vedno ostala zaprta. Potem jih je nekdo le odprl. Pa nas spet niso pustili do salame in kruha, ampak smo morali še mi poslušati govor.

Atetu je bilo vsega dovolj, zmetal je v košaro kruh in salamo in sva odšla domov, kjer naju je mama najprej pošteno okrcala, kje sva hodila, nakar je z grozo ugotovila, da nisva prinesla mleka. Ate je pripomnil, da je to zaradi objektivnih okoliščin. In zaradi teh objektivnih okoliščin sem moral nato sam po mleko.

Sem šel raje kar v staro trgovino, sicer bi moral spet poslušati kakšen govor in stati pred zaprtimi vrati.

Srečko

**Dopisujte v
vaše
glasilo**

tribuna 7